

nøje Overvejelse og tage Hensyn dertil. I Forbindelse hermed vilde jeg gerne have Lov til at omtale en lignende Sag, som rigtig nok ikke er kommen paa Finanslovsforslaget. Den angaar et Nabo sogn, Haderup. Det er Danmarks største Sogn for Tiden med kun een Kirke. Da Præsten i Efteraaret indsendte den Deklaration, der var forlangt af Ministeriet, haabede man, at der skulde komme Forslag paa Finansloven i denne Samling, men det er ikke kommet der. Derimod er der kommet et Andragende fra en Komite i Nabo sognene, der staar i Spidsen for Opførelsen af 2 Kirker, der skulde danne et Pastorat; dette Andragende er indgivet gennem Folketingsmanden for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds. Man mente nemlig at bygge Hovedkirken i Grov, Haderup Sogn, og Annetskirken i Simmelfær, Ørre Sogn. Det er sikkert, at der er noget Sted, der trænger til en Kirke, saa er det dette; det er, som sagt, det største Sogn med kun een Kirke. Der er mange Familier der, som have 2 Mil til en Kirke, ikke blot til Sognekirken, men overhovedet til nogen som helst Kirke. Det er ikke saa Familier, der bo paa øde Egne og dyrke Hedejorden op, og de ere saa godt som afskaarne fra at komme til Kirke, særlig paa Vinterdage, idet de da skulle foretage en Vandring paa 4 Mil paa en Helligdag. Des værre er det tillige Smaaafarsfolk, der ere henviste til at opdyrke den golde Hede. Jeg skal altsaa meget anbefale, at der tages Hensyn til Andragendet, selv om der ikke kan blive optaget noget derom paa dette Finanslovsforslag. Andragendet er indgivet til Udvalget, saa jeg tror nok, at det ligger ogsaa for til Omtale her i Salen. Det kunde være, at den ærede Formand mente, at jeg kom uden for Sagen, men Andragendet ligger, som sagt, i Finansudvalget. Om Sagen nu er tilstrækkelig udarbejdet, saa at der allerede i denne Samling kan opføres en Sum paa Finansloven, ved jeg ikke; men i alt Fald vilde jeg meget gerne bede Udvalget, hvis det lader sig gøre, at sætte et Forslag derom ind, saa at Andragerne kunne saa deres Kirke opført. Des værre er det et større Tilskud, der fordres det kan ikke nægtes, men i et Hjørne af Sognet have de ved egne Midler og ved Bidrag bygget et lille Kapel eller et Bedehus, og de kunne derfor saa meget mindre give Bidrag til Opførelsen af en Kirke ude i det andet Hjørne af Sognet. Jeg vil altsaa anbefale den ærede Minister og Finansudvalget at gøre, hvad der er muligt, for at lindre disse Folks Nød i denne Henseende. De ere paa anden Maade forulem-

pede ved Mangel paa Særbaner som ved, at Vejene ere meget daarlige, ensporede uden Indgrøftning, saa jeg vil paa det bedste anbefale Sagen til Udvalget.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scaventus): Jeg skal tillade mig at gennemgaa de stillede Ændringsforslag, for saa vidt der fra min Side kan være nogen Anledning dertil. Jeg skal altsaa ikke nævne de Forslag, der ere tiltraadte af Udvalget, og kun ganske kort betegne dem, mod hvilke jeg ingen Indvending har at gøre. Dette gælder saaledes først om Ændringsforslaget under Nr. 47. Ændringsforslaget under Nr. 50 om en Medsættelse af 10,000 Kr. af Beløbet til Understøttelse til utilstrækkelig lønede Præstembeder er jo en gammel bekendt. Det vides fra begge Sider, hvad der kan siges for og imod det Forslag, der er stillet fra Regeringens Side, og jeg skal derfor ikke dvæle længere derved. Ændringsforslaget under Nr. 52, som gaar ud paa ikke at ville bevilge et Tilskud af 2,000 Kr. til Rjøbenhavns Sprogkonservatorium, gør mig for saa vidt ondt, som jeg virkelig tror, at der gennem en saadan Bevilling kunde virkes noget godt, noget heldigt, og jeg tror, at den ærede Ordfører tager fejl, naar han har sammenblandet dette Sprogkonservatorium, som er en Institution for sig selv, med den af ham omtalte Sprogforening. Det, der her er Tale om, er ligesvem en Værestanstalt i fremmede Sprog, som særlig vil være af den Betydning for det almindelige, at man derigennem vil kunne opnaa at saa Lærere i fremmede Sprog, særlig fransk, som kunne tale sproget, hvilke vi jo nu mangle i temmelig høj Grad. Smidlertid ser jeg, at hele Udvalget har været enigt i, i alt Fald for Øjeblikket, ikke at ville bevilge denne Sum, og jeg skal derfor ikke insistere videre derpaa. Det samme gælder om det næste Punkt. Heller ikke skal jeg have noget at indvende mod Underændringsforslaget under Nr. 55 til mit Ændringsforslag under Nr. 54. De følgende Forslag kan jeg ligeledes tiltræde. Kun skal jeg gøre den Bemærkning, at efter min Opfattelse ere de af Ministeriet foreslaaede Summer til Direktør Keller og til Enkefru Keller ikke for høje, men Tiden er ikke kommen til at tale derom, da efter Udvalgets Forslag dette Spørgsmaal er udfat. Jeg kommer da til Spørgsmaalet om de aandsvage, hvor et Mindretal i Udvalget ikke har villet tiltræde de af Ministeriet stillede Forslag. Det ene af disse Forslag angaar en i og sig ringe Forhøjelse til Anstalten i Meiningsgade, for at denne Anstalt kan saa den samme Betaling, som